Zbirka odločb sodne prakse

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNEGA PRAVOBRANILCA
MACIEJA SZPUNARJA,
predstavljeni 25. maja 2016 [1]

Zadeva C-30/15 P

Simba Toys GmbH & Co. KG
proti

Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

„Pritožba — Znamka Evropske unije — Uredba (ES) št. 207/2009 — Razlog za zavrnitev ali ugotovitev neveljavnosti registracije — Tridimenzionalna znamka, sestavljena iz oblike blaga — Znaki, sestavljeni izključno iz oblike, ki izhaja iz same narave blaga — Člen 7(1)(e)(i) — Znaki, sestavljeni izključno iz oblike, ki je nujna za dosego tehničnega učinka — Člen 7(1)(e)(ii) — Oblika Rubikove kocke“

Uvod

1. Ta pritožba se nanaša na sodbo Splošnega sodišča Evropske unije z dne 25. novembra 2014, Simba Toys/UUNT – Seven Towns (Oblika kocke z mrežasto strukturo ploskev) [2], s katero je bila zavrnjena tožba za razveljavitev odločbe drugega odbora za pritožbe Urada Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) [3] v zvezi s postopkom z zahtevo za ugotovitev ničnosti med družbama Simba Toys GmbH & Co. KG in Seven Towns Ltd.

2. Splošno sodišče je v izpodbijani sodbi potrdilo odločbo Urada, ki je zavrnil zahtevo nemškega proizvajalca igrač Simba Toys (v nadaljevanju: Simba Toys ali pritožnica) za ugotovitev ničnosti tridimenzionalne znamke, ki je bila registrirana za „tridimenzionalno sestavljanko“ v obliki „Rubikove kocke“.

3. Pritožnica med drugimi pritožbenimi razlogi navaja kršitev določb člena 7(1)(e)(i) in (ii) Uredbe (ES) št. 207/2009 [4], ki se nanašajo na znake, sestavljene iz same oblike blaga.

4. Kot sem že imel priložnost omeniti v okviru drugega postopka, je za vprašanje registracije te vrste znaka značilna posebnost, povezana s tveganjem, da se izključna pravica, ki izhaja iz registracije znamke, razširi na nekatere uporabne značilnosti blaga, ki se kažejo v njegovi obliki. Določbe člena 7(1)(e) Uredbe št. 207/2009 preprečujejo monopol nad bistvenimi značilnostmi zadevnega blaga in uporabo prava znamk za namene, ki ne bi bili skladni s predpostavkami, na katerih temelji to pravo. [5]

1 — Jezik izvirnika: poljščina.

2 — T-450/09, EU:T:2014:983, v nadaljevanju: izpodbijana sodba.

3 — V skladu s poimenovanjem, ki izhaja iz člena 1, točka 7, Uredbe (EU) 2015/2424 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2015 (UL 2015, L 341, str. 21) (v nadaljevanju: Urad).

4 — Uredba Sveta z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Evropske unije (UL 2009, L 78, str. 1).

5 — Glej moje sklepne predloge v zadevi Hauck (C-205/13, EU:C:2014:322, točke od 25 do 40).

5. V zadnjih letih je imelo Sodišče te določbe večkrat priložnost razlagati,[6] vendar njihova uporaba ne ostaja nič manj sporna.

Pravni okvir

Uredba št. 207/2009

6. Člen 7(1)(e) Uredbe št. 207/2009[7], ki ureja absolutne razloge za zavrnitev, določa:

„1. Kot blagovna znamka se ne registrirajo:

[…]

(e) znaki, sestavljeni izključno iz:

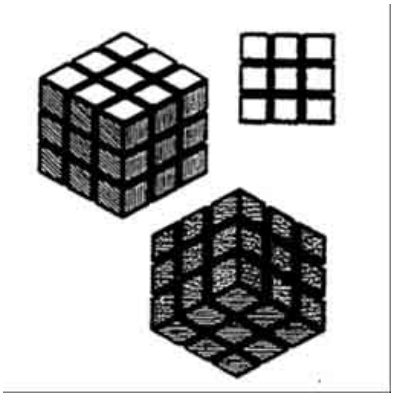
(i) oblike, ki izhaja iz same narave blaga, ali

(ii) oblike blaga, ki je nujna za dosego tehničnega učinka […]

[…]“

Postopek pred Uradom

7. Družba Seven Towns je 1. aprila 1996 pri Uradu vložila zahtevo za registracijo znamke, sestavljene iz spodaj predstavljenega tridimenzionalnega znaka (v nadaljevanju: izpodbijani znak), za „tridimenzionalne sestavljanke“, ki spadajo v razred 28 Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji proizvodov in storitev za registracijo znamk z dne 15. junija 1957, kakor je bil spremenjen:

6 — Glej sodbe z dne 18. junija 2002, Philips (C-299/99, EU:C:2002:377); z dne 14. septembra 2010, Lego Juris/UUNT (C-48/09 P, EU:C:2010:516); z dne 6. marca 2014, Pi-Design in drugi/Yoshida Metal Industry (od C-337/12 P do C-340/12 P, EU:C:2014:129, v nadaljevanju: sodba Pi-Design); z dne 18. septembra 2014, Hauck (C-205/13, EU:C:2014:2233), in z dne 16. septembra 2015, Société des Produits Nestlé (C-215/14, EU:C:2015:604). Napotiti moram tudi na sodno prakso o podobnih določbah člena 3(1)(e) Prve direktive Sveta 89/104/EGS z dne 21. decembra 1988 o približevanju zakonodaj držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 92) in člena 3(1)(e) Direktive 2008/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami (UL 2008, L 299, str. 25).

7 — V obravnavani zadevi se uporabljajo materialne določbe Uredbe št. 207/2009, ki je veljala 1. septembra 2009, ko je bila sprejeta izpodbijana odločba Urada. Prejšnje določbe, ki so veljale na datum vložitve zahteve za ugotovitev ničnosti in so imele enako vsebino, se uporabljajo v preostalem (člen 7 Uredbe (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 146)).

8. Ta znamka je bila registrirana 6. aprila 1999 (št. 162784).

9. Družba Simba Toys je 15. novembra 2006 vložila zahtevo za ugotovitev ničnosti te registracije, pri čemer se je sklicevala na člen 51(1)(a) Uredbe št. 40/94 [8] v povezavi s členom 7(1), od (a) do (c) in (e), te uredbe. Oddelek Urada za izbris je z odločbo z dne 14. oktobra 2008 to zahtevo zavrnil. Družba Simba Toys je 23. oktobra 2008 zoper to odločbo vložila pritožbo.

10. Drugi odbor Urada za pritožbe je pritožbo zavrnil z odločbo z dne 1. septembra 2009 (v nadaljevanju: sporna odločba).

11. Zavrnil je očitek glede kršitve člena 7(1)(e)(i) Uredbe št. 207/2009 in navedel, da zadevna oblika očitno nima oblike sestavljanke in ni mogoče šteti, da je obliko narekovala sama narava proizvoda. V zvezi s očitkom glede kršitve člena 7(1)(e)(ii) Uredbe št. 207/2009 je med drugim ugotovil, da bistvene značilnosti oblike, zlasti „kocka z mrežasto strukturo“, ne dajejo nobene informacije o njeni funkciji niti o obstoju kakršne koli funkcije.

Izpodbijana sodba

12. Pritožnica je 6. novembra 2009 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbo za razveljavitev sporne odločbe.

13. Družba Simba Toys je navedla osem tožbenih razlogov, od katerih sta se dva – drugi in tretji – nanašala na člen 7(1)(e)(ii) in (i) Uredbe št. 207/2009.

14. Splošno sodišče je v izpodbijani sodbi tožbo v celoti zavrnilo kot neutemeljeno.

15. Splošno sodišče je v točkah od 27 do 77 izpodbijane sodbe zavrnilo drugi tožbeni razlog, razdeljen na osem delov, ki se je nanašal na kršitev člena 7(1)(e)(ii) Uredbe št. 207/2009.

16. Splošno sodišče, ki se je sklicevalo na sodno prakso sodišč Unije, zlasti na sodbo Lego Juris/UUNT [9] (točke od 31 do 42 izpodbijane sodbe), je najprej kot bistvene značilnosti izpodbijanega znaka opredelilo, prvič, obliko kocke in, drugič, mrežasto strukturo na vsaki od ploskev te kocke (točke od 43 do 47 izpodbijane sodbe).

17. Splošno sodišče je nato navedlo, da je treba presoditi, ali vse zgoraj navedene bistvene značilnosti izpodbijane znamke „pomenijo“ tehnično funkcijo zadevnih proizvodov (točka 48 izpodbijane sodbe).

18. Splošno sodišče je povzelo točko 28 sporne odločbe, ki jo je pritožnica izpodbijala in v kateri je navedeno, da „morajo razlogi za ničnost tridimenzionalne znamke v skladu s členom 7(1)[(e)(ii) Uredbe št. 207/2009] temeljiti izključno na preučitvi upodobitve znamke, kakršna je bila predložena, in ne na podlagi zatrjevanih ali domnevnih nevidnih značilnosti“, da grafične predstavitve izpodbijane znamke „ne kažejo nobene posebne funkcije, čeprav je bilo upoštevano, da gre za tridimenzionalne sestavljanke“, da v okviru presoje te zadeve odbor za pritožbe ni zavezan upoštevati „dobro znano“ sposobnost krožnega gibanja vodoravnih in navpičnih slojev sestavljanke, imenovane „Rubikova kocka“, ter „nezakonito in retroaktivno“ poiskati funkcionalnost v predstavitvah, da po njegovem mnenju „kocka z mrežasto strukturo“ v bistvu ne daje nobene informacije o njeni funkciji niti o obstoju kakršne koli funkcije ter da „ni mogoče sklepati, da bi lahko prinesla kakrš[no] koli [konkurenčno prednost] ali tehnični učinek na področju tridimenzionalnih sestavljank“, oblika pa „z ničimer ne kaže na sestavljanko, ki jo predstavlja“.

8 — Člen 52(1)(a) in člen 7(1), od (a) do (c) in (e), Uredbe št. 207/2009 vsebujeta podobne določbe.

9 — Sodba z dne 14. septembra 2010 (C-48/09 P, EU:C:2010:516).

19. Splošno sodišče je zavrnilo prvi, drugi in sedmi del drugega tožbenega razloga pritožnice, ki so temeljili na trditvi, da so črne črte „posledica tehnične funkcije“, ki je sposobnost krožnega gibanja ali katera koli druga možnost premikanja posameznih delov sestavljanke (točke od 51 do 55 izpodbijane sodbe), ali da imajo to funkcijo, ker delijo posamezne dele sestavljanke, da so lahko posamično krožno gibljivi (točke od 56 do 62 izpodbijane sodbe).

20. Splošno sodišče je zavrnilo tudi tretji in četrti del tega tožbenega razloga, ki sta se nanašala na neupoštevanje splošnega interesa, na katerem temelji zadevna določba (točki 63 in 64 izpodbijane sodbe), in kritike, ki so zadevale trditve Urada v zvezi s tem (točke od 65 do 68 izpodbijane sodbe).

21. Splošno sodišče je zavrnilo peti del tožbenega razloga, ki je temeljil na trditvi pritožnice, da tako kot v tej zadevi tudi v zadevah, v katerih sta bili izdani sodbi Philips [10] in LegoJuris/UUNT – Mega Brands (Lego kocka rdeče barve) [11], tehnična funkcija zadevnih oblik tudi ni bila neposredno razvidna iz znaka (točke od 69 do 72 izpodbijane sodbe).

22. Nazadnje, Splošno sodišče je zavrnilo šesti in osmi del tega tožbenega razloga, ki sta se nanašala na neobstoj alternativnih oblik, ki bi lahko izpolnjevale enako tehnično funkcijo, in trditev, da so bile te vrste tridimenzionalne sestavljanke poznane pred vložitvijo zahteve za registracijo izpodbijane znamke (točke od 73 do 76 izpodbijane sodbe).

23. V točkah od 78 do 83 izpodbijane sodbe je Splošno sodišče zavrnilo tretji tožbeni razlog, ki se je nanašal na kršitev člena 7(1)(e)(i) Uredbe št. 207/2009.

24. V nadaljevanju obrazložitve sodbe je Splošno sodišče prav tako odločilo, da so drugi tožbeni razlogi, ki jih je navedla pritožnica, neutemeljeni, zato je tožbo v celoti zavrnilo.

Predlogi strank

25. Družba Simba Toys v pritožbi Sodišču predlaga, naj razveljavi izpodbijano sodbo in sporno odločbo urada za pritožbe ter Uradu in družbi Seven Towns naloži plačilo stroškov.

26. Urad in družba Seven Towns predlagata, naj se pritožba zavrne in družbi Simba Toys naloži plačilo stroškov.

Analiza

27. Pritožnica navaja šest pritožbenih razlogov. Prva dva se nanašata na člen 7(1)(e)(ii) in (i) Uredbe št. 207/2009. [12]

28. Pri svoji analizi se bom omejil na ta dva pritožbena razloga, ki se mi glede na posebnosti pritožbenega postopka zdita odločilna za rešitev te zadeve.

10 — Sodba z dne 18. junija 2002 (C-299/99, EU:C:2002:377).

11 — Sodba z dne 12. novembra 2008 (T-270/06, EU:T:2008:483).

12 — Drugi pritožbeni razlogi se nanašajo na kršitev teh določb Uredbe: člen 7(1)(e)(iii) (tretji razlog), člen 7(1)(b) (četrti razlog), člen 7(1)(c) (peti razlog) in člen 76(1) Uredbe (šesti razlog).

Ratio legis *člena 7(1)(e) Uredbe št. 207/2009*

29. Kot sem že imel priložnost ugotoviti,[13] je splošni interes, na katerem temeljijo razlogi za zavrnitev registracije iz člena 7(1)(e) Uredbe, da bistvene značilnosti zadevnega blaga, ki se kažejo v njegovi obliki, ostanejo v javni domeni.

30. Utemeljitev teh pravil izhaja iz aksioloških premis sistema varstva znamk. Namen tega sistema je predvsem postaviti temelje za pošteno konkurenco s krepitvijo preglednosti trga. Izključna pravica do uporabe zadevnega znaka na splošno ne omejuje konkurentov, da prosto ponujajo svoje proizvode. Prosto lahko izbirajo med vsemi morebitnimi znaki, katerih število je po naravi neomejeno.

31. Vendar lahko v nekaterih primerih obstoj izključnih pravic do znamke privede do izkrivljanja konkurence. To zadeva predvsem registracijo znakov, ki predstavljajo obliko blaga.

32. Namen člena 7(1)(e) Uredbe št. 207/2009 je preprečiti, da bi registracija oblike omogočila pridobitev nepoštene konkurenčne prednosti, ker bi se z njo uvedla izključna pravica do bistvenih značilnosti blaga, ki so pomembne za učinkovito konkurenco na zadevnem trgu. Ta položaj bi ogrozil cilj, zaradi katerega je bil uveden sistem varstva znamk.

33. Člen 7(1)(e)(i) Uredbe št. 207/2009 izključuje registracijo oblike, katere vse bistvene značilnosti izhajajo iz narave zadevnega blaga.[14] V skladu s to določbo se oblike, katerih bistvene značilnosti so neločljivo povezane s splošno funkcijo ali funkcijami tega blaga, ne registrirajo. Pridržati take značilnosti le enemu gospodarskemu subjektu bi konkurenčna podjetja oviralo pri tem, da dajo svojim proizvodom obliko, ki bi bila koristna za njihovo uporabo.[15]

34. Namen člena 7(1)(e)(ii) Uredbe št. 207/2009 je preprečiti, da bi pravo znamk pripeljalo do tega, da bi bil nekemu podjetju podeljen monopol nad tehničnimi rešitvami ali uporabnimi značilnostmi nekega proizvoda, ki jih lahko uporabnik išče tudi pri konkurenčnih proizvodih.[16] Ta določba zagotavlja, da podjetja prava znamk ne morejo uporabljati za to, da bi brez časovne omejitve ohranjala izključne pravice na tehničnih rešitvah.[17]

35. Spomniti je treba, da je cilj sistema varstva znamk drugačen od predpostavk, na katerih temelji varstvo nekaterih drugih pravic intelektualne lastnine, katerih namen je v bistvu spodbujati inovativnost in ustvarjalnost. Ta razlika v ciljih pojasnjuje, zakaj varstvo, ki izhaja iz registracije znamke, ni časovno omejeno, medtem ko je zakonodajalec časovno omejil varstvo drugih pravic intelektualne lastnine. Če bi se sistem varstva znamk uporabljal za razširitev izključne pravice do nematerialnih dobrin – kot so vzorci in modeli, izumi ali avtorskopravno varovana dela – ki so načeloma varovane za omejeno obdobje, bi to ogrozilo predpostavke, na katerih temelji varstvo znamk.[18]

Kršitev člena 7(1)(e)(i) Uredbe št. 207/2009 (drugi pritožbeni razlog)

36. Najprej bom preučil pritožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev razloga za ugotovitev neveljavnosti registracije v primeru oblike, ki izhaja iz same narave blaga.

13 — Glej moje sklepne predloge v zadevi Hauck (C-205/13, EU:C:2014:322, točki 27 in 28).

14 — Glej v zvezi s podobno določbo člena 3(1)(e), prva alinea, Direktive 89/104 sodbo z dne 18. septembra 2014, Hauck (C-205/13, EU:C:2014:2233, točka 20) in moje sklepne predloge v tej zadevi (C-205/13, EU:C:2014:322, točki 54 in 55).

15 — Glej sodbo z dne 18. septembra 2014, Hauck (C-205/13, EU:C:2014:2233, točki 25 in 26).

16 — Sodba z dne 14. septembra 2010, Lego Juris/UUNT (C-48/09 P, EU:C:2010:516, točka 43), in v zvezi s členom 3(1)(e), druga alinea, Direktive 89/104 sodba z dne 18. junija 2002, Philips (C-299/99, EU:C:2002:377, točka 78).

17 — Sodba z dne 14. septembra 2010, Lego Juris/UUNT (C-48/09 P, EU:C:2010:516, točka 45).

18 — Glej moje sklepne predloge v zadevi Hauck (C-205/13, EU:C:2014:322, točke od 35 do 37).

37. Analiza tega pritožbenega razloga je toliko bolj pomembna, ker je Urad v odgovoru na pritožbo predlagal, naj se upošteva druga razlaga, in ne razlaga, ki izhaja iz sodbe Hauck. [19]

38. Naj spomnim, da je Sodišče v tej sodbi odločilo, da uporaba tega razloga za ugotovitev neveljavnosti registracije ni omejena na tako imenovano „naravno“ blago, ki nima alternativne oblike, ali na tako imenovano „regulirano“ blago, katerega oblika je določena s predpisi, temveč zadeva vse znake, sestavljene izključno iz oblike blaga, ki ima uporabne značilnosti, neločljivo povezane z generično funkcijo ali funkcijami tega blaga. [20]

39. Urad trdi, da je ta razlaga preširoka in da lahko v praksi pripelje do znatne omejitve možnosti registracije znakov, ki so predstavljeni v obliki blaga, saj ima vsaka oblika blaga generične značilnosti. Po mnenju Urada se zadevni razlog za ugotovitev neveljavnosti registracije uporablja izključno za standardizirane, vnaprej opredeljene oblike, za katere ne obstajajo alternativne oblike.

40. S tem stališčem se ne strinjam.

41. Namen razloga za zavrnitev registracije iz člena 7(1)(e)(i) Uredbe št. 207/2009 je zaščititi splošni interes, tako da se izključi registracija oblik, katerih vse značilnosti so neločljivo povezane z generično funkcijo ali funkcijami blaga. Razlaga, ki jo predlaga Urad, ne zagotavlja cilja te določbe, kot izhaja iz njenega *ratio legis*, saj bi potencialno dovoljevala registracijo običajnih značilnosti blaga. Ta razlaga bi na primer omogočila registracijo kocke, ki se uporablja za kockanje ali namizne igre, saj oblika take kocke ni regulirana, temveč je splošno sprejeta. Poleg tega ta določba s tako ozko razlago izgubi ves svoj pomen, saj standardizirane oblike očitno nimajo razlikovalnega učinka in ga ne morejo pridobiti z uporabo v smislu člena 7(1)(b) in (3) Uredbe št. 207/2009.

42. Splošno sodišče je v tej zadevi v zvezi s pritožbenim razlogom, ki se je nanašal na kršitev člena 7(1)(e)(i) Uredbe št. 207/2009, ugotovilo, da je „[j]asno […], da iz narave zadevnih proizvodov, v tem primeru tridimenzionalne sestavljanke, nikakor ne izhaja, da imajo ti proizvodi obliko kocke, ki ima ploskve mrežaste strukture[, in da kot] je razvidno iz spisa, so že v času vložitve zahteve za registracijo zahtevane znamke obstajale tridimenzionalne znamke, tudi take, pri katerih je mogoče krožno premikati njihove dele, in so bile številnih različnih oblik, od najbolj pogostih geometrijskih oblik (na primer kocke, piramide, krogle in stožci) do oblik stavb, znamenitosti, predmetov ali živali“ (točka 82 izpodbijane sodbe).

43. Pritožnica trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo zadevni razlog za ugotovitev neveljavnosti registracije, saj po njenem mnenju vse značilnosti obravnavanega znaka izhajajo iz uporabnih značilnosti, ki so neločljivo povezane s kategorijo proizvodov. Po mnenju pritožnice je Splošno sodišče preširoko opredelilo upoštevno kategorijo proizvodov, in sicer kot tridimenzionalne sestavljanke, saj gre v tej zadevi za natančno določeno kategorijo sestavljank: sestavljanke v obliki „magične kocke“.

44. Urad in družba Seven Towns vztrajata pri svojem stališču, kakršno je razvidno iz izpodbijane sodbe, predvsem v zvezi z opredelitvijo upoštevne kategorije proizvodov.

45. Po mojem mnenju je treba ugotoviti, da je – kot kažejo trditve strank – presoja izpodbijanega znaka za namene uporabe navedenega razloga za ugotovitev neveljavnosti registracije odvisna od vprašanja, ali je bila upoštevna kategorija proizvodov opredeljena široko, kot da se na splošno nanaša na tridimenzionalne sestavljanke, ali natančno, kot da se nanaša na kockasto sestavljanko ali celo „magično kocko“. [21] Za zadnjenavedeno kategorijo je oblika, ki jo predstavlja mrežasta struktura kocke s črnimi črtami, nesporno naravna oblika.

19 — Sodba z dne 18. septembra 2014, Hauck (C-205/13, EU:C:2014:2233).

20 — Sodba z dne 18. septembra 2014, Hauck (C-205/13, EU:C:2014:2233, točki 24 in 27).

21 — Pritožnica uporablja izraz „Magic cube“ (magična kocka), kar spominja na dobro znano matematično igro (magični kvadrat).

46. Ugotoviti je treba, da je določitev upoštevne kategorije obravnavanih proizvodov dejansko vprašanje. V fazi pritožbe ni mogoče izpodbijati presoje, ki jo je Splošno sodišče opravilo v zvezi z vprašanjem, ali „magične kocke“ sestavljajo ločeno kategorijo proizvodov, če zadevna stranka v zvezi s tem ni navedla nobenega pritožbenega razloga, ki bi se nanašal na izkrivljanje dejstev ali dokazov.

47. Res je, da bi nekatere trditve, predstavljene v pritožbi, eventualno bilo mogoče razlagati kot osnutek takega pritožbenega razloga, ki se nanaša na izkrivljanje dejstev ali dokazov. Pritožnica trdi, da Splošno sodišče ni upoštevalo okoliščine, da so bile ob vložitvi zahteve za registracijo magične kocke poznane na trgu, in prav tako ni upoštevalo tržnih študij, ki kažejo, da v Nemčiji velika večina potrošnikov pozna to igro, ne da bi jo sicer povezovala z določenim proizvajalcem. Pritožnica je to trditev znova navedla na obravnavi, da bi potrdila generično naravo sporne oblike.

48. Ker pa v okviru drugega pritožbenega razloga pritožnica ne navaja izrecno trditev v zvezi s tržnimi študijami, opravljenimi v Nemčiji, niti jih ne vključuje v svojo kritiko ugotovitev Splošnega sodišča v točkah od 80 do 82 izpodbijane sodbe, po mojem mnenju ni mogoče ugotoviti, da je pritožnica res podala pritožbeni razlog v zvezi z izkrivljanjem dejstev in dokazov.

49. Spomniti je treba, da ima tak pritožbeni razlog naravo izjeme za namene nadzora, ki ga Sodišče opravi v okviru pritožbe, zaradi česar se v ustaljeni sodni praksi od pritožnika zahteva ne le, da natančno navede dejstva ali elemente, ki naj bi jih Splošno sodišče po njegovem mnenju izkrivilo, temveč tudi da dokaže napake, ki jih posledično vsebujejo ugotovitve Splošnega sodišča. Tako izkrivljanje mora očitno izhajati iz listin iz spisa, ne da bi bilo treba opraviti novo presojo dejstev in dokazov. [22]

50. Stroga uporaba teh zahtev je po mojem mnenju nujna zaradi posebne narave pritožbenega razloga v zvezi z izkrivljanjem, ki predpostavlja, da je Splošno sodišče očitno prekoračilo meje razumne presoje dokazov. [23]

51. Posledično predlagam, naj se drugi pritožbeni razlog zavrže kot nedopusten.

Kršitev člena 7(1)(e)(ii) Uredbe št. 207/2009 (prvi pritožbeni razlog)

Sodna praksa

52. Razlog za zavrnitev ali ugotovitev neveljavnosti registracije iz člena 7(1)(e)(ii) Uredbe št. 207/2009 se uporablja za znake, sestavljene „izključno“ iz oblike blaga, ki je „nujna“ za dosego tehničnega učinka.

53. Zakonodajalec je tako upošteval okoliščino, da je vsaka oblika proizvoda do neke mere funkcionalna in da bi bilo zato neprimerno zavrniti registracijo oblike blaga kot znamke zgolj zato, ker ima uporabne značilnosti. Besedi „izključno“ in „nujna“ v tej določbi zagotavljata zavrnitev le registracije oblik blaga, pri katerih gre le za tehnično rešitev in katerih registracija kot znamke bi torej druga podjetja resnično ovirala pri uporabi te tehnične rešitve. [24]

22 — Glej zlasti sodbo z dne 17. marca 2016, Naazneen Investments/UUNT (C-252/15 P, EU:C:2016:178, točka 69), in sklep z dne 7. maja 2015, Adler Modemärkte/UUNT (C-343/14 P, EU:C:2015:310, točka 43).

23 — Glej moje sklepne predloge v zadevi Komisija/Anko (C-78/14 P, EU:C:2015:153, točka 53 in navedena sodna praksa).

24 — Sodba z dne 14. septembra 2010, Lego Juris/UUNT (C-48/09 P, EU:C:2010:516, točka 48).

54. Kar zadeva znake, sestavljene „izključno“ iz funkcionalne oblike blaga, je ta pogoj izpolnjen, kadar vse bistvene značilnosti oblike (znaka) ustrezajo določeni tehnični funkciji. Nasprotno pa registracije takega znaka ni mogoče zavrniti na podlagi te določbe, če oblika blaga vsebuje pomembnejši nefunkcionalni element, kot je okrasni ali domišljijski element, ki ima pri tej obliki pomembno vlogo. [25]

55. Kar zadeva „nujno“ obliko za dosego tehničnega učinka, ta pogoj ne pomeni, da mora biti zadevna oblika edina, s katero je mogoče doseči enak tehnični učinek. Tako so mogoče drugačne oblike z drugimi dimenzijami ali drugo upodobitvijo, ki omogočajo dosego enakega tehničnega učinka. Zapomniti si je treba, da registracija oblike kot znamke omogoča, de se drugim podjetjem prepove ne le uporaba enake oblike, temveč tudi uporaba podobnih oblik. Tako bi lahko za konkurente mnoge alternativne oblike postale neuporabne. [26]

56. Na podlagi teh preudarkov znak, ki je sestavljen iz oblike blaga, ki ima le tehnično funkcijo brez dodatnih pomembnih nefunkcionalnih elementov, ne more biti registriran kot znamka, ker bi taka registracija preveč zmanjšala možnosti konkurentov, da dajo na trg oblike blaga z isto tehnično rešitvijo. [27]

Trditve strank

57. Prvi pritožbeni razlog, ki se nanaša na točke od 50 do 77 izpodbijane sodbe, je sestavljen iz dveh delov.

58. Pritožnica v prvem delu trdi, da je Splošno sodišče nepravilno zavrnilo njeno trditev, da značilnosti sporne oblike „izpolnjujejo“ tehnično funkcijo (točke od 56 do 77 izpodbijane sodbe). Drugi del pritožbenega razloga se nanaša na trditev pritožnice, da so te značilnosti „posledica“ tehnične funkcije (točke od 50 do 55 izpodbijane sodbe).

59. Kar zadeva prvi del tega pritožbenega razloga, razdeljen na osem točk, pritožnica trdi, da je Splošno sodišče določilo preveč restriktivno merilo za uporabo razloga za ugotovitev neveljavnosti registracije iz člena 7(1)(e)(ii) Uredbe št. 207/2009. Kritizira ugotovitve Splošnega sodišča, ki je menilo, da bi moralo biti sklepanje o funkcionalni naravi oblike „dovolj gotovo“ in da bi moral objektivni opazovalec biti sposoben „natančno razumeti“, katero funkcijo izpolnjuje navedena oblika (točke 57, 59, 71 in 72 izpodbijane sodbe) (prva točka).

60. Pritožnica poleg tega trdi, da je Splošno sodišče nepravilno trdilo, da za analizo oblike glede na določbe člena 7(1)(e)(ii) Uredbe št. 207/2009 ni treba upoštevati dodatnih dejanskih okoliščin. Splošno sodišče zato – po mnenju pritožnice nepravilno – ni upoštevalo funkcije krožnega gibanja, ki jo ima „Rubikova kocka“, ki pa je, kot je razvidno iz točke 49 izpodbijane sodbe, „dobro znana“ (druga točka).

61. Družba Simba Toys dalje navaja te točke: Splošno sodišče je s tem, da je trdilo, da zadevna oblika ne spominja na sestavljanko z gibljivimi deli, izkrivilo dejstva in dokaze, ki jih je predstavila pritožnica (tretja točka); Splošno sodišče je preveč ozko razlagalo pojem „tehnična funkcija“ (četrta točka); Splošno sodišče ni upoštevalo dejstva, da zadevna oblika nima nobene samosvoje bistvene značilnosti (peta točka); Splošno sodišče je javni interes razumelo preveč ozko (šesta točka); Splošno sodišče je nepravilno menilo, da neobstoj alternativnih oblik ni upošteven (sedma točka) ter je poleg tega s tem, da je ugotovilo, da obstajajo alternativne oblike, saj sestavljanke drugačne oblike, kot je kocka, izpolnjujejo enako funkcijo kot „Rubikova kocka“, izkrivilo dejstva in dokaze (osma točka).

25 — Sodba z dne 14. septembra 2010, Lego Juris/UUNT (C-48/09 P, EU:C:2010:516, točki 51 in 52).

26 — Sodba z dne 14. septembra 2010, Lego Juris/UUNT (C-48/09 P, EU:C:2010:516, točke 53, 54 in 56).

27 — Sodba z dne 14. septembra 2010, Lego Juris/UUNT (C-48/09 P, EU:C:2010:516, točka 59).

62. Urad in družba Seven Towns trditve pritožnice izpodbijata in napotujeta na obrazložitev izpodbijane sodbe.

Presoja ugotovitev Splošnega sodišča

63. Pravilna uporaba člena 7(1)(e)(ii) Uredbe št. 207/2009 pomeni, da mora pristojni organ opredeliti bistvene značilnosti zadevnega znaka in nato preveriti, ali vse te značilnosti ustrezajo tehnični funkciji zadevnega proizvoda. Ta opredelitev se lahko glede na posamezen primer opravi zgolj z vizualno analizo znaka ali pa se, nasprotno, opre na temeljito preučitev, v okviru katere se upoštevajo dodatni elementi. [28]

64. Ta preučitev mora zajemati analizo znaka, za katerega je vložena zahteva za registracijo. Vendar se funkcionalnost oblike lahko presoja ob upoštevanju drugih elementov, na primer dokumentacije v zvezi s prejšnjimi patenti, ki se nanašajo na zadevno obliko, ali informacij o dejanski uporabi znaka. [29]

65. Opozoriti je treba, da je namen grafičnega prikaza v zahtevi za registracijo opredeliti natančen predmet varstva. Torej mora biti prikaz sam po sebi popoln in razumljiv. [30] Ti zahtevi vseeno ne moreta omejiti analize, ki jo pristojni organ opravi v okviru člena 7(1)(e)(ii) Uredbe št. 207/2009, če to lahko škodi splošnemu interesu. [31]

66. Iz navedene sodne prakse izhaja, da se pristojnemu organu pri analizi funkcionalnih elementov oblike ni treba omejiti le na informacije, ki so razvidne iz grafičnega prikaza, temveč mora po potrebi upoštevati tudi druge informacije, ki so bistvene za uporabo člena 7(1)(e)(ii) Uredbe št. 207/2009.

67. Kar zadeva obseg nadzora Sodišča v okviru pritožbe, moram opozoriti, da sta opredelitev bistvenih značilnosti znaka in presoja njihove funkcionalnosti nesporno del dejanskih ugotovitev, ki jih Sodišču v okviru pritožbe ni treba preveriti, razen če je bilo zatrjevano izkrivljanje dejstev ali dokazov. [32]

68. Določitev samih meril za presojo funkcionalnosti in obsega informacij, ki naj se upoštevajo, pa je pravno vprašanje, ki se lahko preverja v okviru pritožbe. [33]

69. Splošno sodišče je v tej zadevi v točki 47 izpodbijane sodbe odločilo, da sta bistveni značilnosti zadevnega znaka oblika kocke in mrežasta struktura na vsaki od ploskev kocke. Gre za dejanski ugotovitvi, ki ju ni mogoče preučiti v okviru pritožbe. Pritožnica sicer izrecno trdi, da teh ugotovitev ne izpodbija.

70. Splošno sodišče je v točki 48 izpodbijane sodbe navedlo, da je treba presoditi, ali bistvene značilnosti izpodbijane znamke pomenijo tehnično funkcijo proizvoda.

71. V točki 49 te sodbe se je Splošno sodišče v zvezi s tem sklicevalo na točko 28 sporne odločbe, ki jo pritožnica izpodbija.

28 — Sodbi z dne 14. septembra 2010, Lego Juris/UUNT (C-48/09 P, EU:C:2010:516, točke 68, 71 in 72), in z dne 6. marca 2014, Pi-Design in drugi/Yoshida Metal Industry (od C-337/12 P do C-340/12 P, EU:C:2014:129, točke od 46 do 48).

29 — Sodbi z dne 14. septembra 2010, Lego Juris/UUNT (C-48/09 P, EU:C:2010:516, točki 84 in 85), in z dne 6. marca 2014, Pi-Design in drugi/Yoshida Metal Industry (od C-337/12 P do C-340/12 P, EU:C:2014:129, točka 61).

30 — Glej v tem smislu sodbo z dne 12. decembra 2002, Sieckmann (C-273/00, EU:C:2002:748, točke od 48 do 52).

31 — Sodba z dne 6. marca 2014, Pi-Design in drugi/Yoshida Metal Industry (od C-337/12 P do C-340/12 P, EU:C:2014:129, točki 57 in 58).

32 — Sodba z dne 14. septembra 2010, Lego Juris/UUNT (C-48/09 P, EU:C:2010:516, točka 74).

33 — Glej v tem smislu sodbi z dne 14. septembra 2010, Lego Juris/UUNT (C-48/09 P, EU:C:2010:516, točki 84 in 85), in z dne 6. marca 2014, Pi-Design in drugi/Yoshida Metal Industry (od C-337/12 P do C-340/12 P, EU:C:2014:129, točka 61).

72. Kot je razvidno iz točke 28 navedene odločbe, je odbor Urada za pritožbe med drugim ugotovil, da „morajo razlogi za ničnost tridimenzionalne znamke v skladu s členom 7(1)[(e)(ii) Uredbe št. 207/2009] temeljiti izključno na preučitvi upodobitve znamke, kakršna je bila predložena, in ne na zatrjevanih ali domnevnih nevidnih značilnosti“, da grafične predstavitve izpodbijane znamke „ne kažejo nobene posebne funkcije, čeprav je bilo upoštevano, da gre za tridimenzionalne sestavljanke“, in da „kocka z mrežasto strukturo v bistvu ne daje nobene informacije o njeni funkciji niti o obstoju kakršne koli funkcije“.

73. Ker Splošno sodišče v nadaljevanju sodbe teh ugotovitev ni kritično preučilo, temveč je v celoti zavrnilo očitke pritožnice v zvezi s tem, je treba ugotoviti, da je bila s sodbo potrjena obrazložitev, ki jo je podal odbor za pritožbe.

74. Ta ugotovitev je potrjena z razlogovanjem v točkah od 56 do 61 izpodbijane sodbe, v katerih je Splošno sodišče zavrnilo trditve pritožnice, da imajo črne črte tehnično funkcijo.

75. Pritožnica je pred Splošnim sodiščem trdila, da te črte delijo gibljive dele sestavljanke, ki so zlasti posamično krožno gibljivi.

76. Splošno sodišče je to trditev zavrnilo z ugotovitvijo, da temelji predvsem na poznavanju sposobnosti krožnega gibanja vertikalnih in horizontalnih slojev „Rubikove kocke“, da pa ta sposobnost ne more biti posledica značilnosti predstavljene oblike, temveč je kvečjemu posledica notranjega mehanizma kocke. Po mnenju Splošnega sodišča pri analizi funkcionalnosti takega nevidnega elementa ni mogoče upoštevati. Namreč, „čeprav odboru za pritožbe ni mogoče prepovedati, da pri tej analizi izhaja iz sklepanja, je nujno, da sklepa čim bolj objektivno iz zadevne oblike, kot je predstavljena grafično, in da sklepanje ni povsem spekulativno, ampak dovolj gotovo“; v obravnavani zadevi pa naj sklepanje o obstoju notranjega mehanizma za krožno gibanje na podlagi „grafičnih predstavitev izpodbijane znamke“ ne bi bilo v skladu s temi zahtevami (točka 59 izpodbijane sodbe).

77. Ta ugotovitev po mojem mnenju temelji na napačnih pravnih premisah in – širše – ne upošteva dovolj splošnega interesa, ki se ščiti z uporabljeno določbo.

78. Prvič, Splošno sodišče je res opredelilo bistvene značilnosti znaka, vendar jih ni presojalo z vidika tehnične funkcije, ki je bistvena za proizvod.

79. Čeprav je Splošno sodišče v točki 48 izpodbijane sodbe ugotovilo, da je treba presoditi, ali „vse […] bistvene značilnosti izpodbijane znamke pomenijo tehnično funkcijo zadevnih proizvodov“, to ne spremeni dejstva, da v nobeni od naslednjih obrazložitev iz izpodbijane sodbe, ki izhajajo iz točk od 49 do 51 in od 56 do 60, ni opredeljeno, katero tehnično funkcijo ima zadevni proizvod, niti v njih ni analizirano razmerje med to funkcijo in značilnostmi predstavljene oblike.

80. Ta premisa v tej zadevi pripelje do paradoksalne ugotovitve, da na podlagi grafičnih predstavitev izpodbijane znamke „ni mogoče vedeti, ali ima zadevna oblika kakršno koli tehnično funkcijo, in če bi jo imela, niti kakšna naj bi bila ta funkcija“ (točki 49 in 72 izpodbijane sodbe).

81. Ta ugotovitev izhaja iz napačnega sklepanja, saj uporaba pogoja iz člena 7(1)(e)(ii) Uredbe št. 207/2009 – ki se nanaša izključno na znake, ki predstavljajo obliko konkretnega proizvoda – zahteva vsaj minimalno raven poznavanja funkcije proizvoda.

82. Tako kot v zadevi, obravnavani v sodbi Pi-Design (od C-337/12 P do C-340/12 P, EU:C:2014:129), je ugotovitev Splošnega sodišča težko uskladiti s premiso – ki jo je upoštevalo Splošno sodišče in ki je stranke niso izpodbijale – po kateri gre v tem primeru za znak, sestavljen iz oblike konkretnega proizvoda, in ne iz abstraktne oblike.[34]

83. Menim, da bi moralo Splošno sodišče za pravilno analizo funkcionalnih značilnosti oblike najprej upoštevati funkcijo zadevnega proizvoda, to je tridimenzionalne sestavljanke oziroma, z drugimi besedami, miselne uganke, pri kateri je treba logično razvrščati dele, ki jih je mogoče premikati. Če bi Splošno sodišče to funkcijo upoštevalo, ne bi moglo zavrniti trditve pritožnice, da bo zadevna kocka nujno razumljena tako, da je sestavljena iz gibljivih delov, ločenih s črnimi črtami.

84. Drugič, po mojem mnenju je Splošno sodišče nepravilno menilo, da mora pri analizi zadevne oblike z vidika njenih funkcionalnih značilnosti izhajati izključno iz grafičnega prikaza v zahtevi za registracijo (točke od 57 do 59 izpodbijane sodbe).

85. Po mojem mnenju je omejitev te analize na tako ozek okvir v nasprotju z načeli, določenimi v sodni praksi Sodišča.

86. V zadevah, v katerih sta bili izdani sodbi Philipps[35] in Lego Juris/UUNT[36], pristojni organi ne bi mogli analizirati zadevne oblike le na podlagi njenega grafičnega prikaza, ne da bi uporabili informacije o konkretnem proizvodu. Prav tako je Sodišče v sodbi Pi-Design (od C-337/12 P do C-340/12 P, EU:C:2014:129), s katero je razveljavilo sodbo Splošnega sodišča, zavrnilo tezo, da mora biti preučitev funkcionalnih značilnosti oblike omejena na grafični prikaz, za katerega se zahteva registracija, in ne more upoštevati dejanske oblike zadevnega proizvoda.[37]

87. To upoštevanje okoliščin, povezanih z uporabo proizvoda, je nujno zaradi same narave določbe člena 7(1)(e)(ii) Uredbe št. 207/2009, saj se nanaša izključno na znake, sestavljene iz oblike konkretnega proizvoda.

88. V tem primeru po mojem mnenju ni treba iskati skritih značilnosti, ki v predstavljeni obliki niso vidne,[38] temveč je treba značilnosti oblike, kot so razvidne iz grafičnega prikaza, analizirati z vidika funkcije proizvoda. Tudi če je treba pri tej presoji nesporno gledati samo na obliko, za katero se zahteva registracija, bo preučitev razmerja – kot dokazujejo okoliščine v prej omenjenih zadevah – med to obliko in funkcijo proizvoda zelo pogosto zahtevala upoštevanje dodatnih informacij.

89. Zato se mi zdi, da je Splošno sodišče v obravnavani zadevi s tem, da je odločilo, da je treba pri tej preučitvi izhajati „iz zadevne oblike, kot je predstavljena grafično“, in da ni treba upoštevati dodatnih elementov, ki jih objektivni opazovalec ne more „natančno razumeti“ na podlagi „grafične predstavitve izpodbijane znamke“, napačno uporabilo pravo (točke od 57 do 59 izpodbijane sodbe).

90. Taka merila za analizo so po mojem mnenju v nasprotju z zgoraj navedeno sodno prakso.

34 — Glej tudi sodbo z dne 6. marca 2014, Pi-Design in drugi/Yoshida Metal Industry (od C-337/12 P do C-340/12 P, EU:C:2014:129, točka 50).

35 — Sodba z dne 18. junija 2002 (C-299/99, EU:C:2002:377).

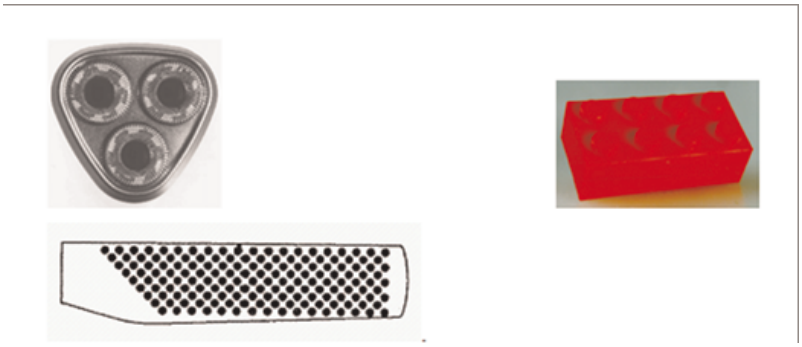
36 — Sodba z dne 14. septembra 2010 (C-48/09 P, EU:C:2010:516).

37 — Glej v tem smislu sodbo z dne 6. marca 2014, Pi-Design in drugi/Yoshida Metal Industry (od C-337/12 P do C-340/12 P, EU:C:2014:129, točki 52 in 61). Sodišče je dopustilo, da se upoštevajo informacije o obdobju po registraciji, vendar pod pogojem, da je iz njih mogoče sklepati o položaju na trgu na dan vložitve zahteve za registracijo.

38 — Urad ta pridržek navaja v odgovoru na pritožbo.

91. Splošno sodišče si seveda prizadeva razlikovati med to zadevo ter zadevama Philips (C-299/99, EU:C:2002:377) in Lego Juris/UUNT (C-48/09 P, EU:C:2010:516), na kateri sem opozoril. Ti sta po mnenju Splošnega sodišča drugačni, ker naj bi bila funkcija proizvoda „jasno“ ali „logično“ razvidna iz oblike, medtem ko v obravnavani zadevi na podlagi grafičnih predstavitev izpodbijane znamke „ni mogoče vedeti, ali ima zadevna oblika kakršno koli tehnično funkcijo“ (točke od 69 do 72 izpodbijane sodbe).

92. To razlikovanje se mi ne zdi prepričljivo. Brez poznavanja konkretnega proizvoda je težko sklepati, kakšno funkcijo imajo elementi oblik, za katere je bila v zadevah Philips (C-299/99, EU:C:2002:377), Lego Juris/UUNT (C-48/09 P, EU:C:2010:516) ali Pi-Design (od C-337/12 P do C-340/12 P, EU:C:2014:129) zahtevana registracija:

93. V zadevi Pi-Design (od C-337/12 P do C-340/12 P, EU:C:2014:129) je Sodišče sicer izrecno zavrnilo stališče Splošnega sodišča, da zgolj na podlagi grafičnega prikaza znaka ni mogoče sklepati o kakršni koli funkciji „črnih pik“ na površini oblike, zlasti da so to posebne luknje na ročaju noža ali drugega kuhinjskega pripomočka.[39]

94. Zato menim, da je Splošno sodišče v tej zadevi storilo napako, ker ni uporabilo meril za presojo, ki izhajajo iz sodne prakse Sodišča.

95. Poleg tega je Splošno sodišče po mojem mnenju za funkcionalne oblike določilo preveč zahtevno merilo za presojo, tako da je prepoved monopola iz sporne določbe mogoče obiti.

96. Opozoriti moram, da Splošno sodišče ni izključilo, da je iz sporne oblike mogoče sklepati, da je funkcija črnih črt deliti gibljive dele sestavljanke. Vendar je ugotovilo, da tudi v tem primeru objektivni opazovalec „ne bo mogel natančno razumeti, ali so te črte namenjene na primer temu, da se deli krožno premikajo ali da se kocka razstavi zato, da se nato ponovno sestavi oziroma da se lahko zadevna kocka preoblikuje v drugo obliko“ (točka 57 izpodbijane sodbe). Po mnenju Splošnega sodišča je bilo bistveno, da je bila izpodbijana znamka registrirana za „‚tridimenzionalne sestavljanke‘ na splošno, namreč brez omejitve na tiste, ki imajo sposobnost krožnega premikanja njihovih delov“, in da imetnik znamke zahtevi za registracijo ni priložil opisa, v katerem bi bilo natančno opredeljeno, da ima zadevna oblika tako sposobnost (točka 55 izpodbijane sodbe).

39 — Glej v tem smislu sodbo z dne 6. marca 2014, Pi-Design in drugi/Yoshida Metal Industry (od C-337/12 P do C-340/12 P, EU:C:2014:129, točke od 52 do 54 in 61), v zvezi s sodbo z dne 8. maja 2012, Yoshida Metal Industry/UUNT-Pi-Design in drugi (Površina, prekrita s črnimi pikami) (T-416/10, EU:T:2012:222, točki 30 in 31).

97. Če sledimo razlogovanju Splošnega sodišča, je zato, ker imetnik znamke zahtevi za registracijo ni priložil opisa delovanja kocke, varstvo, podeljeno z registracijo, mogoče razširiti na vse vrste sestavljank podobne oblike, neodvisno od njihovih načinov delovanja.[40] Kot je na obravnavi trdil imetnik izpodbijane znamke, izključne pravice, podeljene z registracijo zadevne oblike, potencialno zajemajo vse tridimenzionalne sestavljanke, katerih deli predstavljajo obliko kocke 3 × 3 × 3.

98. To razlogovanje je po mojem mnenju v nasprotju s splošnim interesom, na katerem temelji zadevna določba, saj imetniku omogoča, da si zagotovi monopol nad značilnostmi proizvodov, ki imajo ne le funkcijo zadevne oblike, temveč tudi druge podobne funkcije.

Vmesni predlog

99. Iz teh preudarkov izhaja, da je Splošno sodišče s tem, da je odločilo, da je treba pri analizi, zahtevani v členu 7(1)(e)(ii) Uredbe št. 207/2009, izhajati „iz zadevne oblike, kot je predstavljena grafično“, in da ni treba upoštevati dodatnih elementov, ki jih objektivni opazovalec ne more „natančno razumeti“ na podlagi „grafične predstavitve izpodbijane znamke“, (točke od 57 do 59 izpodbijane sodbe), ter s tem, da je posledično zavrnilo trditev tožeče stranke, da mrežasta struktura ploskev ne pomeni okrasnega ali domišljijskega elementa, ampak izpolnjuje tehnično funkcijo, ker ločuje mobilne elemente sestavljanke, zlasti zaradi možnosti njihovega krožnega gibanja (točke od 56 do 62 izpodbijane sodbe), in v nadaljevanju drugi tožbeni razlog, podan na prvi stopnji, zavrnilo kot neutemeljen, napačno uporabilo pravo.

100. Iz tega sledi, da drugih točk prvega pritožbenega razloga ni treba preučiti.

101. Po mojem mnenju je treba izpodbijano sodbo razveljaviti, ne da bi bilo treba preučiti druge pritožbene razloge.

Posledice razveljavitve izpodbijane sodbe

102. V skladu s členom 61, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije lahko Sodišče, če izpodbijano sodbo razveljavi, samo dokončno odloči o zadevi, če stanje postopka to dovoljuje.

103. Menim, da je ta pogoj v tej zadevi izpolnjen.

104. Pritožnica je v podporo tožbi pred Splošnim sodiščem navedla osem tožbenih razlogov, med katerimi se je drugi nanašal na kršitev člena 7(1)(e)(ii) Uredbe št. 207/2009.

105. Iz točke 99 teh sklepnih predlogov izhaja, da je treba ta tožbeni razlog sprejeti.

106. Izpodbijana oblika je predstavljena kot oblika tridimenzionalne sestavljanke. Pri presoji te oblike je treba upoštevati funkcijo proizvoda, ki je logično sestaviti dele miselne uganke, ki jih je mogoče premikati.

107. Ta funkcija je potrjena s splošno poznanimi značilnostmi (točka 28 izpodbijane odločbe) „Rubikove kocke“, to je miselne uganke, katere gibljivi deli, urejeni v navpične in vodoravne sloje, se lahko krožno gibljejo okoli osi.

108. Kot je pravilno navedla pritožnica, mora imeti miselna uganka, da ima tako funkcijo, obliko poliedra, sestavljenega iz delov, ki so urejeni v stolpce in vrstice.

40 — Na primer oblika „kocke Soma“: miselna uganka, ki jo je izumil danski znanstvenik Piet Hein, katere cilj je združiti sedem kosov tako, da bodo sestavljali kocko 3 × 3 × 3.

109. Posledično in v nasprotju z ugotovitvami odbora za pritožbe v točki 28 izpodbijane odločbe so bistvene značilnosti izpodbijanega znaka – oblika kocke in mrežasta struktura, razdeljena v stolpce in vrstice simetričnih delov, ki so gibljivi deli sestavljanke – nujne za tehnično funkcijo proizvoda.

110. V zvezi s tem ni pomembno, da je lahko taka sestavljanka zasnovana na podlagi druge oblike, in ne na podlagi kocke,[41] ali da so njeni deli urejeni nekoliko drugače. Iz sodne prakse Sodišča izhaja, da se razlog za zavrnitev registracije uporablja, tudi če je želeni tehnični učinek mogoče doseči z uporabo druge oblike.[42]

111. Poleg tega je treba pojasniti, da razen navedenih funkcionalnih značilnosti izpodbijani znak nima samosvojih ali okrasnih značilnosti. Registracija takega znaka v korist enega gospodarskega subjekta namreč omejuje svobodo drugih subjektov, da ponudijo proizvode, katerih funkcionalnost bi bila enaka ali zgolj podobna, in nasprotuje splošnemu interesu, zaščitenemu s sporno določbo.

112. Posledično je treba drugi pritožbeni razlog sprejeti in sporno odločbo razveljaviti, ne da bi bilo treba preučiti druge tožbene razloge, navedene v postopku na prvi stopnji.

Predlog

113. Glede na navedeno Sodišču predlagam, naj izpodbijano sodbo razveljavi, razveljavi odločbo drugega senata EUIPO za pritožbe z dne 1. septembra 2009 (zadeva R 1526/2008-2) v zvezi s postopkom za ugotovitev ničnosti med družbama Simba Toys GmbH & Co. KG in Seven Towns Ltd ter Uradu in družbi Seven Towns naloži plačilo stroškov, nastalih pred Splošnim sodiščem in Sodiščem.

41 — Kot je Splošno sodišče ugotovilo v točki 74 izpodbijane sodbe, bi lahko šlo za obliko drugega platonskega telesa, kot je tetraeder, oktaeder, dodekaeder ali ikozaeder.

42 — Glej v tem smislu sodbo z dne 18. junija 2002, Philips (C-299/99, EU:C:2002:377, točka 81).